

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רל"ו ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כַּד עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל הָהוּא עוֹבְדָא, וְגִרְמוּ לְהָהוּא חוֹבָא, מַאי טַעְמָא עָגַל, וְלֹא סִטְרָא אַחֲרָא. וְאִי תִימָא, דְּאִינוּן בְּרִירוּ עָגְלָא, לָאוּ הָכִי. אֲלֵא אִינוּן אָמְרוּ, (שמות לב) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, וְאַהֲרֹן רְעוּתִיָּה הָהוּא לְאַעֲכָבָא לֹון.

תרגום לעברית

בֹּא וְרֵא, כְּשַׁעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְגִרְמוּ אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מָה הַטַּעַם עָגַל וְלֹא צִד אַחֵר? וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהֵם בָּחֲרוּ עָגַל - לֹא כֹךָ! אֲלֵא הֵם אָמְרוּ, (שמות לב) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, וְרִצּוֹנוֹ שֶׁל אַהֲרֹן הִיָּה לְעַכֵּב אוֹתָם.

טקסט הזוהר

אֲלֵא וְדֹאֵי עֲבִידְתָּא אֲתַעֲכִיד כַּדְקָא חֲזִי, דְּהָא מִסְטֵרָא דְדִּהְבָּא, נִפְקָא סוּסְפִיתָא, כַּד אֲתַבְרִיר דְּהָבָא, וּמִתְמָן מִתְפַּשְׁטִי כָּל אִינוּן סִטְרֵי שְׂמָאָלָא, דְּאִינוּן הִתּוּכָא דְּהָהוּא (כ"ד ע"ב) סוּסְפִיתָא דְדִּהְבָּא, וּמִתְפַּרְשָׁאן לְכַמָּה סִטְרִין. וְכָל אִינוּן דְּאִית לֹון חִיּוּ סוּמְקָא, גִּוּוֹן דְּדִּהְבָּא קִיִּימָא בְּטוּרִי, כַּד שְׂמִשָּׂא בְּתוּקְפִיָּה, בְּגִין דְּתוּקְפָא דְשְׂמִשָּׂא אַחֲזִי דְּהָבָא, וְאוּלִיד לִיָּה בְּאַרְעָא. וְהָהוּא דְּמִמְנָא בְּהָהוּא תוּקְפָא דְשְׂמִשָּׂא, חִיּוּ דִילִיָּה כְּעָגְלָא, וְאַקְרִי

(תהלים צא) קָטַב יִשׁוּד צְהָרִים, וְדָא נִפְקָא מִגּוֹ עֲגֵלָא הַתּוֹכָא סוּמָקָא דְדִּהֲבָא, וְכָל הַנִּי אֲתִיִּין מִהֵוּא סִטְרָא סוּמָקָא, רוּחַ מְסֻבָּא, דְּכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּרְשִׁי מִרוּחַ מְסֻבָּא מִתְפָּשְׁטִי בְּעֵלְמָא.

תרגום לעברית

אֵלָא וְדָאִי הַמַּעֲשֶׂה נַעֲשֶׂה כְּרָאוּי, שְׁהָרִי מַצֵּד הַזֶּהב יוֹצֵאת פְּסֻלַּת כְּשֶׁנִּכְרַר הַזֶּהב, וּמִשָּׁם מִתְפָּשְׁטִים כָּל אוֹתָם צְדִידֵי הַשְּׁמָאל, שֶׁהֵם הַתּוֹכּוֹ שֶׁל אוֹתָהּ פְּסֻלַּת שֶׁל הַזֶּהב, וְנִפְרָדִים לְכַמָּה צְדִידִים. וְכָל אוֹתָם שִׁישׁ לָהֶם מֵרָאָה אָדָם, גִּוֹן שֶׁל זֶהב עוֹמֵד בְּהָרִים, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ בְּתַקְפוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁתַּקְף הַשֶּׁמֶשׁ מֵרָאָה זֶהב, וּמוֹלִיד אוֹתוֹ בְּאַרְץ. וְאוֹתוֹ שֶׁמִּמֶּנָּה בְּאוֹתוֹ הַתַּקְף שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ, הַמֵּרָאָה שֶׁלּוֹ כְּעֵגֶל, וְנִקְרָא (תהלים צא) קָטַב יִשׁוּד צְהָרִים, וְזֶה יוֹצֵא מִתּוֹךְ עֵגֶל הַתּוֹךְ הָאָדָם שֶׁל הַזֶּהב, וְכָל אֵלֶּה בָּאִים מֵאוֹתוֹ הַצֵּד הָאָדָם, רוּחַ הַטְּמָאָה, שֶׁכָּל אוֹתָם שֶׁנִּפְרָדִים מִרוּחַ הַטְּמָאָה מִתְפָּשְׁטִים בְּעוֹלָם.

טקסט הזהר

וְהָאִי רוּחַ מְסֻבָּא, אִיהוּ חוּיָא בִּישָׂא. (ויחי רכ'ה ע'א) וְאִית מֵאֵן דְּרָכִיב עָלֶיהָ, וְאֵינוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְאִקְרוּן אֵלֶּה, דְּאֵינוֹן מְזִדְמָנִין בְּעֵלְמָא, בְּכָל אֵינוֹן סִטְרִין דְּלֵהוֹן. וְרוּחַ קוּדְשָׁא אִקְרִי זֹאת, דְּאִיהִי רְזָא דְּבְרִית, רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְּאִשְׁתַּכַּח תְּדִיר עֲמִיה דְּבֵר נָשׁ. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה יִי', (שמות טו) זֶה אֱלִי, אֲבָל אֵלִין אִקְרוּן אֵלֶּה, וְעַל דָּא כְּתִיב, אֵלֶּה אֱלֹהֶיהָ יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (ישעיה מט) גַּם (רכ'א ע'א) אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְאִנְכִי רְזָא דְּזֹאת, לֹא אֲשַׁכַּח. וְכְתִיב (איכה א) עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכָה, דִּהֵּוּא חוּבָה גָּרִים לְמַבְכִּי לֹן כְּמָה בְּכִיִּין.

תרגום לעברית

וְרוּחַ הַטְּמָאָה הַזֶּה הִיא הַנֶּחֱשׁ הָרַע, וְיֵשׁ מִי שֶׁרוֹכֵב עָלָיו, וְהֵם זָכָר וְנוֹקְבָה, וְנִקְרָאִים אֵלֶּה, שֶׁהֵם מְזִדְמָנִים בְּעוֹלָם בְּכָל אוֹתָם הַצְּדִידִים שֶׁלָּהֶם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאת זֹאת, שֶׁהִיא סוּד הַבְּרִית, הָרִשָּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּמְצָא תָּמִיד עִם הָאָדָם. וְכֵן (ישעיה כה) זֶה ה', (שמות טו) זֶה

אלי. אבל אלו נקראים אלה, ועל זה כתוב אלה אלהיך ישראל. ומשום כך כתוב (ישעיהמט) גם אלה תשפחנה, ואנכי - סוד של זאת - לא אשפחה. וכתוב (איכה א) על אלה אני בוכה. שאותו חטא גרם להם לבכות כמה בכיות.

טקסט הזוהר

דבר אחר על אלה אני בוכה. מאי טעמא. בגין דאתייהיב רשו לאתר דא לשלטאה על ישראל, ולחרבא בי מקדשא. ובגין דאתייהיב לון רשו לשלטאה, כתיב על אלה אני בוכה, רזא דמלה על אלה דא סטרא דמסאבא דאתייהיב לון רשו לשלטאה. אני בוכה דא רוח קודשא דאקרי אני.

תרגום לעברית

דבר אחר על אלה אני בוכה, מה הטעם? משום שנתנה רשות למקום הזה לשלט על ישראל ולהחריב את בית המקדש, ומשום שנתנה להם רשות לשלט, כתוב על אלה אני בוכה. סוד הדבר על אלה - זהו צד הטמאה שנתנה להם רשות לשלט. אני בוכה - זו רוח הקדש שנקראת אני.

טקסט הזוהר

ואי תימא, הא כתיב (דברים כח) אלה דברי הברית. הכי הוא ודאי, דכל אינון לא מתקיימין, אלא מגו אלה, דתמן כל לווטין כמה דאוקימנא דאיהו ארור, דכתיב (בראשית ג) ארור אתה מכל הבהמה. ובגין כך, אקדים ואמר אלה, דקיימא למאן דעבר דברי הברית. (ויקרא כז) אלה המצות אשר צוה יי' את משה, בגין דפקודיא דאורייתא לאתדכאה בר נש, ולא יסטי לאורחא דא, ויסתמר מתמן, ויתפרש מנייהו.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כָּתוּב (דברים כח) אֵלֶּה דִּבְרֵי הַבְּרִית - כֹּךְ הוּא וְדָאִי. שְׁכַל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקִימִים אֵלָּא מִתּוֹךְ אֵלֶּה, שְׁשֵׁם כָּל הַקְּלָלוֹת, כִּמּוֹ שְׁבִאֲרָנוּ שֶׁהוּא אָרוּר, שְׁכָתוּב (בראשיתג) אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כֹּךְ הַקָּדִים וְאָמַר אֵלֶּה, שְׁעוֹמֵד לְמִי שְׁעֶבֶר דִּבְרֵי הַבְּרִית. (ויקרא כז) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה, מִשּׁוּם שְׁמִצּוֹת הַתּוֹרָה לְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסָּטֶה מִהַדְרֵךְ הַזֶּה, וְיִשְׁמַר מִשֵּׁם וְיִפְרֹד מֵהֶם.

טקסט הזהור

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ. הֵכִי הוּא וְדָאִי, דִּהָא נִפְקָ חָם, דְּאִיהוּ אָבִי כְנַעַן, (בראשית ט) וּכְתִיב אָרוּר כְּנַעַן, וְאִיהוּ רָזָא דָּא דְּאֵלֶּה. וְעַל דָּא כָּל הַנִּי הַתּוֹכָא סוֹסְפִיתָא דִּדְהָבָא. וְאַהֲרֹן קָרִיב דִּהָבָא, דְּאִיהוּ סִטְרָא (אחרא) דִּילִיָּה, דְּכָלִּיל אִיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּאֵשָׁא, וְכֹלָא חַד, וְסִטְרָא דָּא דִּהָבָא וְאֵשָׁא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ - כֹּךְ הוּא וְדָאִי. שְׁהֲרִי יֵצֵא חָם, שֶׁהוּא אָבִי כְנַעַן, וְכָתוּב (שם ט) אָרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוֹד זֶה שֶׁל אֵלֶּה. וְעַל זֶה כָּל אֵלֶּה הַתּוֹךְ פְּסֻלַּת הַזָּהָב, וְאַהֲרֹן הַקָּרִיב זָהָב, שֶׁהוּא הַצֵּד (האחר) שֶׁלוֹ, שֶׁהוּא כָּלוּל בְּתַקְרָה הָאֵשׁ, וְהַכֹּל אֶחָד, וְצֵד זֶה זָהָב וְאֵשׁ.

טקסט הזהור

וְרוּחַ מִסְאָבָא דְּאִשְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּמִדְבָּרָא, אֲשַׁכַּח אֶתְרָ בְּהֵהוּא זְמַנָּא לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהּ. וּמַה דִּהוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּכִיּוֹן, מֵהֵהוּא זִוְהָמָא קְדָמָא, דְּאֵטִיל בְּעֵלְמָא, וְגָרִים מוֹתָא לְכֹלָא, כִּד קִיִּימוּ עַל טוֹרָא דְּסִינִי, גָּרִם לוֹן כְּמִלְקָדְמִין, לְסִאָבָא לוֹן, וְלְאַתְתַּקְפָּא עַלִּיָּהוּ, וְגָרִים לוֹן מוֹתָא, וְלְכָל עֵלְמָא, וְלְדִרְיָהוֹן בְּתִרְיָהוֹן, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב, (תהלים פב) אֲנִי אֲמַרְתִּי

אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותון וגו'. (ע"כ) ובגין כך, אהרן אהדר לבתר
לאתדכא, ברוא דמהימנותא עלאה, באינון שבועה יומין קדישין, ולבתר לאתדכא
בעגלא.

תרגום לעברית

ורוח הטמאה שתמיד נמצאת במדבר, מצאה מקום באותו זמן להתחזק בו. ומה שהיו
ישראל טהורים מאותה זהמה ראשונה שהטיל בעולם וגרם מות לכל - כשעמדו על הר
סיני גרם להם כמו מקדם לטמא אותם ולהתגבר עליהם, וגרם מות להם ולכל העולם
ולדורותיהם אחריהם. זהו שכתוב (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן
כאדם תמותון וגו'. ומשום כך אהרן חזר אחר כך להטהר בסוד האמונה העליונה
באותם שבועה ימים קדושים, ואחר כך להטהר בעגל.

טקסט הזוהר

ותא חזי, בכלא בעא אהרן לאתדכא, דאלו איהו לא הוה, לא נפק עגלא. מאי טעמא.
בגין דאהרן איהו (רפ"א ע"א) ימינא. ואיהו תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא. רוח
מסאבא נחת, ואתכליל תמן, ואסתאבו ישראל, ואסתאב איהו, עד דאתדכו.

תרגום לעברית

ובא ראה, בכל רצה אהרן להטהר, שאלו הוא לא היה, לא היה יוצא עגל. מה הטעם?
משום שאהרן הוא ימין, והוא חזק השמש, והזהב מהשמש. רוח טמאה ירדה ונכללה
שם, וישראל נטמאו, והוא נטמא, עד שנטהרו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

מאי טעמא אסתאב. בגין דנפק עגל, דאיהו מסטרא דשמאלא, דאיהו שור, ומימיניה
עגל. ואיהו שמאלא, כמה דאתמר, דכתיב

מָה הַטֶּעַם נִטְמָא? מְשׁוּם שֶׁיֵּצֵא עֵגֶל, שֶׁהוּא מֵצֵד הַשְּׂמָאל, שֶׁהוּא שׂוֹר, וּמִימֵינוּ עֵגֶל.
וְהוּא שְׂמָאל כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שְׂכַתוֹב וּפָנִי שׂוֹר מִהַשְּׂמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן. וְאַהֲרֹן שֶׁהוּא יָמִין,
נִכְלָל בּוֹ שְׂמָאל וְיֵצֵא עַל יָדוֹ. וְעַל כֵּן נִתֵּן לוֹ עֵגֶל, כְּמוֹ שֶׁהוּא גֵרָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.